

Pasaje din MANA

8 februarie

Iov 30:20:

20 Strig către Tine și nu-mi răspunzi; stau în picioare și nu mă vezi.

Ps. 22:2:

2 Strig ziua, Dumnezeule, și nu-mi răspunzi; strig și noaptea, și tot n-am odihnă.

Ps. 31:22:

22 În pornirea mea nechibzuită, ziceam: „Sunt izgonit dinaintea

Ta!” Dar Tu ai auzit glasul
rugăciunilor mele când am
strigat spre Tine.

Ps. 42:5-6:

5 Pentru ce te mâhnești, suflete,
și gemi înăuntrul meu?

Nădăjduiește în Dumnezeu, căci
iarăși Îl voi lăuda; El este
mântuirea mea și Dumnezeul
meu.

6 Îmi este mâhnit sufletul în
mine, Dumnezeule, de aceea la
Tine mă gândesc din țara
Iordanului, din Hermon și din
muntele Mițear.

Ps. 49:5:

5 Pentru ce să mă tem în zilele nenorocirii, când mă înconjoară nelegiuirea potrivnicilor mei?

Ps. 73:13-17:

13 Degeaba dar mi-am curățit eu inima și mi-am spălat mâinile în nevinovăție,

14 căci în fiecare zi sunt lovit și în toate diminețile sunt pedepsit.

15 Dacă aș zice: „Vreau să vorbesc ca ei”, iată că n-aș fi credincios neamului copiilor Tăi.

16 M-am gândit la aceste lucruri ca să le pricep, dar zadarnică mi-

a fost truda,
17 până ce am intrat în Sfântul
Locaş al lui Dumnezeu şi am luat
seama la soarta de la urmă a
celor răi.

Ps. 77:3,7-9:

3 Mi-aduc aminte de Dumnezeu
şi gem; mă gândesc adânc în
mine şi mi se mâhneşte duhul.
(Oprire) ...

...

7 „Va lepăda Domnul pentru
totdeauna? Şi nu va mai fi El
binevoitor?

8 S-a isprăvit bunătatea Lui pe

vecie? S-a dus făgăduința Lui
pentru totdeauna?

9 A uitat Dumnezeu să aibă
milă? Și-a tras El, în mânia Lui,
înapoi îndurarea?” (Oprire)

Prov. 24:10:

10 Dacă slăbești în ziua
necazului, mică îți este puterea.

Is. 40:27-28:

27 Pentru ce zici tu, Iacove,
pentru ce zici tu, Israele: „Soarta
mea este ascunsă dinaintea
Domnului și dreptul meu este
trecut cu vederea înaintea

Dumnezeului meu”?

28 Nu știi? N-ai auzit?

Dumnezeul cel veșnic, Domnul, a făcut marginile pământului. El nu obosește, nici nu ostenește; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă.

Is. 49:14-15:

14 Sionul zicea: „M-a părăsit Domnul și m-a uitat Domnul!”

15 „Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează și să n-aibă milă de rodul pântecelui ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu niciun chip.

Ier. 8:18:

18 Aș vrea să-mi alin durerea,
dar mă doare inima în mine.

Ier. 15:18:

18 Pentru ce nu mai contenește
suferința mea? Pentru ce mă
ustură rana și nu vrea să se
vindece? Să fii Tu pentru mine ca
un izvor înșelător, ca o apă care
seacă?

Ier. 45:3:

3 'Tu zici: «Vai de mine! Căci
Domnul a adus întristare peste

durerea mea; îmi sleiesc puterile
suspînând și nu găsesc odihnă!»’

Plâng. 3:8,17-18:

8 Să tot strig și să tot cer ajutor,
căci El tot nu-mi primește
rugăciunea. ...

...

17 Mi-ai luat pacea și nu mai
cunosc fericirea.

18 Și am zis: „S-a dus puterea
mea de viață și nu mai am nicio
nădejde în Domnul.”

Plâng. 5:20:

20 Pentru ce să ne uiți pe vecie

și să ne părăsești pentru multă vreme?

Mat. 8:23-27:

23 Isus S-a suit într-o corabie, și ucenicii Lui au mers după El.

24 Și, deodată, s-a stârnit pe mare o furtună atât de strașnică, încât corabia era acoperită de valuri. Și El dormea.

25 Ucenicii s-au apropiat de El și L-au deșteptat, strigând:

„Doamne, scapă-ne, că pierim!”

26 El le-a zis: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” Apoi S-a sculat, a certat vânturile și

marea și s-a făcut o liniște mare.
27 Oamenii aceia se mirau și
ziceau: „Ce fel de om este
acesta, de-L ascultă până și
vânturile și marea?”

Mat. 14:29-31:

29 „Vino!”, i-a zis Isus. Petru a
coborât din corabie și a început
să umble pe ape ca să meargă la
Isus.

30 Dar, când a văzut că vântul
era tare, s-a temut și, fiindcă
începea să se afunde, a strigat:
„Doamne, scapă-mă!”

31 Îndată, Isus a întins mâna, l-a

apucat și i-a zis: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”

Mat. 17:14-21:

14 Când au ajuns la norod, a venit un om care a căzut în genunchi înaintea lui Isus și l-a zis:

15 „Doamne, ai milă de fiul meu, căci este lunatic și pătimește rău: de multe ori cade în foc și de multe ori cade în apă.

16 L-am adus la ucenicii Tăi și n-au putut să-l vindece.”

17 „O, neam necredincios și

pornit la rău!”, a răspuns Isus.
„Până când voi fi cu voi? Până
când vă voi suferi? Aduceți-l aici,
la Mine.”

18 Isus a certat dracul, care a
ieșit din el. Și băiatul s-a
tămăduit chiar în ceasul acela.

19 Atunci, ucenicii au venit la
Isus și l-au zis deoparte: „Noi de
ce n-am putut să-l scoatem?”

20 „Din pricina puținii voastre
credințe”, le-a zis Isus. „Adevărat
vă spun că, dacă ați avea
credință cât un grăunte de
muștar, ați zice muntelui
acestuia: ‘Mută-te de aici colo’, și

s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință.

21 Dar acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și cu post.”

Mat. 28:17:

17 Când L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit.

Marcu 4:38-40:

38 Și El dormea la cârmă, pe căpătâi. Ucenicii L-au deșteptat și I-au zis: „Învățătorule, nu-Ți pasă că pierim?”

39 El S-a sculat, a certat vântul și

a zis mării: „Taci! Fără gură!”

Vântul a stat și s-a făcut o liniște mare.

40 Apoi le-a zis: „Pentru ce sunteți așa de fricoși? Tot n-aveți credință?”

Gen. 12:12-13:

12 Când te vor vedea egiptenii, vor zice: ‘Aceasta este nevasta lui!’ Și pe mine mă vor omorî, iar pe tine te vor lăsa cu viață.

13 Spune, rogu-te, că ești sora mea, ca să-mi meargă bine din pricina ta și sufletul meu să trăiască datorită ție.”

Exod 14:10-15:

10 Faraon se apropia. Copiii lui Israel și-au ridicat ochii și iată că egiptenii veneau după ei. Și copiii lui Israel s-au înspăimântat foarte tare și au strigat către Domnul după ajutor.

11 Ei au zis lui Moise: „Nu erau oare morminte în Egipt, ca să nu mai fi fost nevoie să ne aduci să murim în pustie? Ce ne-ai făcut de ne-ai scos din Egipt?”

12 Nu-ți spuneam noi în Egipt: ‘Lasă-ne să slujim ca robi egiptenilor, căci vrem mai bine să slujim ca robi egiptenilor’

decât să murim în pustie’?”

13 Moise a răspuns poporului:

„Nu vă temeți de nimic, stați pe loc și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul în ziua aceasta, căci pe egiptenii aceștia pe care-i vedeți azi, nu-i veți mai vedea niciodată.

14 Domnul Se va lupta pentru voi, dar voi stați liniștiți.”

15 Domnul a zis lui Moise: „Ce rost au strigătele acestea? Spune copiilor lui Israel să pornească înainte.